

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2015/751 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 29 aprilie 2015

privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Fragmentarea pieței interne aduce atingere competitivității, creșterii economice și creării de locuri de muncă în Uniune. Eliminarea obstacolelor directe și indirecte din calea bunei funcționări și a finalizării unei piețe integrate a plăților electronice, fără a se face distincție între plățile naționale și cele transfrontaliere, este necesară pentru buna funcționare a pieței interne.
- (2) Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ a oferit temeiul juridic pentru crearea unei piețe interne a plăților la nivelul întregii Uniuni, deoarece a facilitat în mod substanțial activitatea prestatorilor de servicii de plată, creând norme uniforme în ceea ce privește furnizarea de servicii de plată.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ a stabilit principiul conform căruia comisioanele achitate de utilizatori pentru o plată transfrontalieră în euro sunt identice cu cele pentru o plată similară în interiorul unui stat membru, inclusiv pentru tranzacțiile de plată cu cardul care fac obiectul prezentului regulament.
- (4) Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾ a stabilit normele privind operațiunile de transfer credit și de debitare directă în euro pe piața internă, dar a exclus din domeniul său de aplicare tranzacțiile de plată cu cardul.

⁽¹⁾ JO C 193, 24.6.2014, p. 2.

⁽²⁾ JO C 170, 5.6.2014, p. 78.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 10 martie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 aprilie 2015.

⁽⁴⁾ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, 5.12.2007, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001 (JO L 266, 9.10.2009, p. 11).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22).

- (5) Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ urmărește armonizarea anumitor norme privind contractele încheiate între consumatori și comercianți, inclusiv regulile privind comisioanele pentru utilizarea mijloacelor de plată, pe baza cărora statele membre interzic comercianților să perceapă consumatorilor, în ceea ce privește utilizarea unui anumit mijloc de plată, comisioane care depășesc costul suportat de comerciant pentru utilizarea unor astfel de mijloace.
- (6) Plățile electronice sigure, eficiente, competitive și inovatoare sunt esențiale pentru ca consumatorii, comercianții și întreprinderile să poată beneficia pe deplin de avantajele pieței unice, în special în contextul actual de orientare către comerțul electronic.
- (7) Unele state membre au adoptat sau pregătesc legislație pentru a reglementa, direct sau indirect, comisioanele interbancare și care abordează o serie de aspecte, inclusiv plafoanele pentru comisioanele interbancare la diferite niveluri, comisioanele percepute comercianților, regula privind acceptarea tuturor cardurilor și măsurile de orientare. Deciziile administrative existente în unele state membre variază în mod semnificativ. Pentru ca nivelul comisioanelor interbancare să devină mai coerent, se anticipează că, la nivel național, vor fi introduse măsuri de reglementare suplimentare menite să abordeze nivelurile sau discrepanțele dintre respectivele comisioane. Astfel de măsuri naționale ar putea să genereze obstacole semnificative în calea finalizării pieței interne în domeniul plăților cu cardul și plăților bazate pe card efectuate pe internet și pe dispozitive mobile și ar obstrucționa, prin urmare, libertatea de a presta servicii.
- (8) Cardurile de plată reprezintă instrumentul de plată electronică utilizat cel mai frecvent pentru achizițiile cu amănuntul. Cu toate acestea, integrarea pieței Uniunii în domeniul cardurilor de plată este departe de a fi finalizată, întrucât multe soluții de plată nu se pot dezvolta dincolo de frontierele naționale și noii actori la nivelul întregii Uniuni sunt împiedicați să intre pe piață. Este necesar să se înlăture obstacolele din calea funcționării eficiente a pieței cardurilor, inclusiv în domeniul plăților cu cardul și plăților bazate pe card efectuate pe internet și pe dispozitive mobile.
- (9) Pentru ca piața internă să poată funcționa în mod eficace, utilizarea plăților electronice ar trebui să fie promovată și facilitată în beneficiul comercianților și al consumatorilor. Cardurile și alte mijloace de plată electronică pot fi folosite cu o mai mare flexibilitate, oferind posibilitatea de a plăti online pentru a profita de piața internă și de comerțul electronic, plățile electronice fiind, de asemenea, potențial sigure pentru comercianți. În consecință, înlocuirea plăților în numerar cu tranzacțiile de plată cu cardul ar putea să genereze beneficii pentru comercianți și consumatori, în cazul în care comisioanele pentru utilizarea schemelor de plată cu cardul sunt stabilite la un nivel eficient din punct de vedere economic, contribuind, în același timp, la o concurență loială, la inovare și la intrarea pe piață a unor noi operatori.
- (10) Comisioanele interbancare sunt comisioane care se aplică de obicei între prestatorii de servicii de plată care acceptă cardul, pe de o parte, și prestatorii de servicii de plată care emit cardul și care aparțin unei anumite scheme de plată cu cardul, pe de altă parte. Comisioanele interbancare reprezintă partea cea mai importantă a comisioanelor percepute comercianților de către prestatorii de servicii de plată acceptanți pentru fiecare tranzacție de plată cu cardul. La rândul lor, comercianții includ respectivele costuri legate de carduri, așa cum fac cu restul costurilor pe care le suportă, în prețurile generale ale bunurilor și serviciilor. Concurența dintre schemele de plată cu cardul pentru a convinge prestatorii de servicii de plată să emită cardurile lor duce la creșterea comisioanelor interbancare pe piață, mai degrabă decât la scăderea acestora, situație care contrastează cu efectul obișnuit de disciplină a prețurilor pe care îl produce concurența într-o economie de piață. În plus față de aplicarea coerentă a normelor în materie de concurență comisioanelor interbancare, reglementarea acestor taxe ar îmbunătăți funcționarea pieței interne și ar contribui la reducerea costurilor de tranzacționare pentru consumatori.
- (11) Larga varietate a comisioanelor interbancare existente și nivelul acestora împiedică apariția unor noi actori la nivelul întregii Uniuni pe baza unor modele de afaceri cu comisioane interbancare mai scăzute sau fără comisioane interbancare, în detrimentul potențialelor economii de scară și de gamă și al creșterilor aferente în materie de eficiență. Aceasta are un impact negativ asupra comercianților și consumatorilor și împiedică inovarea. Întrucât actorii la nivelul întregii Uniunii ar trebui să ofere băncilor emitente cel puțin nivelul cel mai ridicat al comisionului interbancar practicat pe piața pe care doresc să intre, rezultatul este, de asemenea, menținerea fragmentării pieței. Sistemele interne existente în cadrul cărora comisioanele interbancare sunt mai scăzute sau nule pot, de asemenea, să fie forțate să iasă de pe piață din cauza presiunii exercitate de bănci pentru a obține venituri mai mari din comisioanele interbancare. În consecință, consumatorii și comercianții se confruntă cu o situație în care posibilitatea de alegere este limitată, cu prețuri mai mari și cu o calitate mai scăzută a serviciilor de plată, în timp ce capacitatea lor de a utiliza soluții de plată la nivelul întregii Uniuni este, de asemenea, limitată. În plus, comercianții nu pot depăși diferențele dintre comisioane recurgând la serviciile de acceptare a cardurilor oferite de bănci în alte state membre. Regulile specifice ale schemelor de plată cu cardul necesită aplicarea comisionului interbancar al „punctului de vânzare” (țara comerciantului) pentru fiecare tranzacție de plată, în conformitate cu politica de licențe teritoriale. Această cerință împiedică acceptanții să își ofere cu succes

⁽¹⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

serviciile la nivel transfrontalier. De asemenea, acest fapt îi poate împiedica pe comercianți să își diminueze costurile legate de plăți în beneficiul consumatorilor.

- (12) Aplicarea legislației existente de către Comisie și de către autoritățile naționale din domeniul concurenței nu a permis remedierea acestei situații.
- (13) Prin urmare, pentru a se evita fragmentarea pieței interne și apariția unor denaturări semnificative ale concurenței ca urmare a unor legi și decizii administrative divergente, este necesar, în conformitate cu articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, să se ia măsuri în vederea soluționării problemei comisioanelor ridicate și diferite, pentru a permite prestatorilor de servicii de plată să ofere servicii la nivel transfrontalier, iar consumatorilor și comercianților să utilizeze serviciile transfrontaliere.
- (14) Aplicarea prezentului regulament nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor existente în materie de concurență la nivelul Uniunii și la nivel național. Aceasta nu ar trebui să împiedice statele membre să mențină sau să introducă plafoane mai scăzute sau măsuri cu obiect sau efect echivalent prin intermediul legislației naționale.
- (15) Pentru a facilita buna funcționare pentru consumatori și pentru comercianți a unei piețe interne a plăților cu cardul și plăților bazate pe card efectuate pe internet și pe dispozitive mobile, prezentul regulament ar trebui să se aplice emiterii și acceptării transfrontaliere și interne a tranzacțiilor de plată cu cardul. Dacă comercianții au posibilitatea de a opta pentru un acceptant din afara propriului stat membru („acceptare transfrontalieră”), fapt favorizat de impunerea aceluiași nivel maxim al comisioanelor interbancare interne și transfrontaliere pentru tranzacțiile acceptate și de interzicerea licențelor teritoriale, ar trebui să se poată furniza claritatea juridică necesară și să se prevină denaturări ale concurenței în rândul schemelor de plată cu cardul.
- (16) Ca urmare a acțiunilor și a angajamentelor unilaterale acceptate în cadrul procedurilor în materie de concurență, multe tranzacții transfrontaliere de plată cu cardul în Uniune se efectuează deja respectându-se comisioanele interbancare maxime. Pentru a asigura o concurență loială pe piața serviciilor de acceptare, dispozițiile care privesc tranzacțiile interne și transfrontaliere ar trebui să se aplice simultan și într-un termen rezonabil după intrarea în vigoare a prezentului regulament, date fiind dificultățile și complexitatea migrării schemelor de plată cu cardul impuse prin prezentul regulament.
- (17) Există două categorii principale de carduri de credit disponibile pe piață. În cazul cardurilor de debit cu plată amânată, titularului cardului i se debitează contul cu valoarea totală a tranzacțiilor la o anumită dată convenită în prealabil, de obicei o dată pe lună, fără a plăti dobândă. În cazul altor carduri de credit, titularul cardului poate utiliza o facilitate de credit și poate rambursa o parte din sumele scadente la o dată ulterioară celei stabilite, împreună cu dobânda sau cu alte costuri.
- (18) Toate tranzacțiile de plată cu cardul de debit și cu cardul de credit ar trebui să fie supuse unui nivel maxim al comisionului interbancar.
- (19) Evaluarea impactului indică faptul că interzicerea aplicării comisioanelor interbancare pentru tranzacțiile cu carduri de debit ar fi avantajoasă pentru acceptarea cardurilor, pentru utilizarea cardurilor și pentru dezvoltarea pieței unice și ar genera mai multe beneficii pentru comercianți și pentru consumatori decât un plafon stabilit la orice nivel mai ridicat. În plus, s-ar evita efectele negative generate de stabilirea unui plafon mai ridicat în acele scheme naționale care aplică comisioane interbancare foarte scăzute sau nule pentru tranzacțiile de debitare, ca urmare a extinderii la nivel transfrontalier sau ca urmare a majorării nivelului comisioanelor până la nivelul plafonului de către noii participanți pe piață. Interzicerea aplicării comisioanelor interbancare pentru tranzacțiile cu carduri de debit oferă, de asemenea, o soluție pentru riscul exportării modelului comisioanelor interbancare către noile servicii de plată inovatoare, cum ar fi sistemele de pe dispozitive mobile și online.
- (20) Plafoanele din prezentul regulament se bazează pe așa-numitul „test de indiferență a comerciantului” elaborat în literatura de specialitate din domeniul economic, care identifică nivelul comisionului pe care un comerciant ar fi dispus să îl plătească dacă ar compara costul utilizării de către client a unui card de plată cu costul plăților fără card (în numerar) (luând în considerare comisionul pentru servicii plătite băncii acceptante, și anume comisionul de servicii perceput comerciantului și comisionul interbancar). Prin urmare, acestea stimulează utilizarea de instrumente de plată eficiente prin promovarea cardurilor care oferă beneficii mai mari în ceea ce privește tranzacțiile, împiedicând în același timp perceperea de comisioane disproporționate comercianților, ceea ce ar impune costuri ascunse pentru alți consumatori. Comisioanele excesive percepute comercianților ar putea fi generate, de asemenea, de acordurile colective privind comisioanele interbancare, deoarece comercianții sunt reticenți să refuze instrumente de plată costisitoare de teamă să nu piardă clienți. Experiența a arătat că nivelurile respective sunt proporționale, deoarece nu pun sub semnul întrebării funcționarea sistemelor internaționale de carduri și nici activitatea prestatorilor internaționali de servicii de plată. Acestea aduc, de asemenea, beneficii pentru comercianți și pentru consumatori și oferă securitate juridică.

- (21) Cu toate acestea, așa cum s-a arătat în evaluarea impactului, în anumite state membre comisioanele interbancare s-au dezvoltat într-un mod care permite consumatorilor să beneficieze de piețele cardurilor de debit eficiente din punctul de vedere al acceptării cardurilor și al utilizării cardurilor, cu comisioane interbancare mai mici decât nivelul de indiferență a comerciantului. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată stabili comisioane interbancare mai scăzute pentru tranzacțiile interne cu cardul de debit.
- (22) În plus, pentru a se asigura că, pentru cardurile de debit, comisioanele se stabilesc la un nivel eficient din punct de vedere economic, ținând seama de structura piețelor interne de carduri de debit, ar trebui păstrată posibilitatea ca plafonanele aferente comisioanelor interbancare să fie exprimate printr-o rată forfetară. O rată forfetară poate, de asemenea, să stimuleze utilizarea plăților pe bază de card de mică valoare („microplăți”). Ar trebui să fie posibilă aplicarea unei astfel de rate forfetare și în combinație cu o rată procentuală, cu condiția ca suma acestor comisioane interbancare să nu depășească procentul specific din valoarea de tranzacție anuală totală la nivel intern în cadrul fiecărei scheme de plată cu cardul. În plus, ar trebui să fie posibilă definirea unui plafon mai mic al comisionului interbancar procentual per tranzacție și să se impună o valoare maximă a comisionului, stabilită ca limită a valorii comisionului care rezultă din rata procentuală per tranzacție aplicabilă.
- (23) De asemenea, luând în considerare faptul că prezentul regulament realizează pentru prima dată armonizarea comisioanelor interbancare într-un context în care schemele de carduri de debit existente și comisioanele interbancare sunt foarte diferite, este necesar să se prevadă o anumită flexibilitate pentru piețele interne de carduri de plată. Prin urmare, pe o perioadă de tranziție rezonabilă, în ceea ce privește tranzacțiile cu carduri de debit interne, statele membre ar trebui să poată aplica tuturor tranzacțiilor cu carduri de debit interne din cadrul fiecărei scheme de plată cu cardul un comision interbancar bazat pe o medie ponderată de maximum 0,2 % din valoarea de tranzacție medie anuală a tuturor tranzacțiilor interne cu cardul de debit din cadrul fiecărei scheme de plată cu cardul. În ceea ce privește plafonul comisionului interbancar, calculat pe baza valorii de tranzacție medii anuale în cadrul unei anumite scheme de plată cu cardul, este suficient ca un prestator de servicii de plată să participe la o schemă de plată cu cardul (sau la alt tip de acord între prestatorii de servicii de plată) în care se aplică un comision interbancar bazat pe o medie ponderată de cel mult 0,2 % pentru toate tranzacțiile interne cu cardul de debit. Și aici se poate aplica un comision forfetar, unul procentual sau o combinație a celor două, cu condiția respectării plafonului maxim al mediei ponderate.
- (24) În vederea definirii plafonanelor relevante aferente comisioanelor interbancare pentru tranzacțiile interne cu carduri de debit, este oportun ca autoritățile naționale competente abilitate să asigure respectarea prezentului regulament să aibă posibilitatea să colecteze informații privind volumul și valoarea tuturor tranzacțiilor cu cardul de debit în cadrul unei scheme de plată cu cardul sau a tranzacțiilor cu cardul de debit care aparțin unuia sau mai multor prestatori de servicii de plată. În consecință, schemele de plată cu cardul, precum și prestatorii de servicii de plată ar trebui să fie obligați să furnizeze autorităților naționale competente datele relevante precizate de respectivele autorități, în conformitate cu termenele stabilite de acestea. Obligațiile de raportare ar trebui extinse pentru a include prestatorii de servicii de plată precum emitenții sau acceptanții, și nu numai schemele de plată cu cardul, în scopul de a asigura faptul că toate informațiile relevante sunt puse la dispoziția autorităților competente care ar trebui să poată impune, în orice caz, ca aceste informații să fie colectate prin intermediul schemei de plată cu cardul. În plus, este important ca statele membre să asigure un nivel adecvat de divulgare a informațiilor relevante privind plafonanele aplicabile aferente comisioanelor interbancare. Având în vedere faptul că, în general, schemele de plată cu cardul nu sunt prestatori de servicii de plată care fac obiectul supravegherii prudențiale, autoritățile competente pot solicita ca aceste entități să transmită informații certificate de un auditor independent.
- (25) Unele instrumente de plată la nivel intern permit plătitorului să inițieze tranzacții de plată cu cardul care, pentru schema de plată cu cardul, nu se diferențiază ca operațiuni cu cardul de debit sau de credit. Opțiunile exprimate de titularul cardului nu sunt cunoscute nici schemei de plată cu cardul, nici acceptantului; în consecință, schema de plată cu cardul nu are posibilitatea de a aplica diferitele plafone impuse prin prezentul regulament pentru tranzacțiile cu carduri de debit și de credit care se diferențiază în funcție de calendarul convenit pentru debitarea tranzacțiilor de plată. Ținând seama de necesitatea de a menține funcționalitatea modelelor de afaceri existente, evitând costurile nejustificate sau excesive ale conformității juridice, și, în același timp, având în vedere importanța asigurării unor condiții adecvate de concurență echitabilă între diferitele categorii de carduri de plată, este oportun ca tranzacțiile de plată interne cu „carduri universale” să li se aplice aceeași regulă prevăzută de prezentul regulament pentru tranzacțiile cu carduri de debit. Cu toate acestea, ar trebui permisă o perioadă mai lungă de adaptare pentru instrumentele de plată respective. Prin urmare, prin excepție și pe o perioadă de tranziție de 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, statele membre ar trebui să poată defini o cotă maximă de tranzacții de plată interne cu carduri universale care sunt considerate ca fiind echivalente tranzacțiilor cu cardurile de credit. De exemplu, plafonul pentru cardul de credit ar putea fi aplicat cotei stabilite pentru comercianți sau acceptanți din valoarea totală a tranzacțiilor. În acest caz, rezultatul matematic al dispozițiilor ar fi echivalent cu aplicarea unui singur plafon al comisioanelor interbancare pentru tranzacțiile de plată interne efectuate cu cardurile universale.

- (26) Prezentul regulament ar trebui să acopere toate tranzacțiile în cadrul cărora prestatorul de servicii de plată al plătitorului și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății se situează în Uniune.
- (27) În conformitate cu principiul neutralității tehnologice prevăzut în Agenda digitală pentru Europa, prezentul regulament ar trebui să se aplice tranzacțiilor de plată cu cardul, indiferent de mediul în care are loc această tranzacție, inclusiv prin instrumente și servicii pentru plăți de mică valoare care pot fi offline, online sau de pe dispozitive mobile.
- (28) Tranzacțiile de plată cu cardul se efectuează, în general, pe baza a două modele de afaceri principale, și anume schemele tripartite de plată cu cardul (titularul cardului – sistemul emitent și acceptant – comerciant) și schemele cvadripartite de plată cu cardul (titularul cardului – banca emitentă – banca acceptantă – comerciant). Multe dintre sistemele cvadripartite de carduri de plată folosesc un comision interbancar explicit, în majoritatea cazurilor multilateral. Pentru a recunoaște existența comisioanelor interbancare implicite și a contribui la crearea unor condiții de concurență echitabile, schemele tripartite de plată cu cardul care folosesc prestatori de servicii de plată ca emitenți sau acceptanți ar trebui considerate drept scheme cvadripartite de plată cu cardul și ar trebui să respecte aceleași reguli, în timp ce normele privind transparența și alte măsuri legate de regulile comerciale ar trebui să se aplice tuturor prestatorilor. Cu toate acestea, ținând seama de particularitățile existente pentru astfel de scheme tripartite, este oportun să se permită statelor membre ca, pe o perioadă de tranziție, să poată decide să nu aplice regulile privind plafonul aferent comisionului interbancar în cazul în care astfel de scheme au o cotă de piață foarte restrânsă în statul membru în cauză.
- (29) Serviciul emitent se bazează pe o relație contractuală între emitentul instrumentului de plată și plătitor, indiferent dacă emitentul deține sau nu fonduri în numele plătitorului. Emitentul pune la dispoziția plătitorului carduri de plată, autorizează tranzacții la terminale sau la dispozitive echivalente acestora și poate garanta plata către acceptant pentru tranzacții conforme cu regulile schemei relevante. Prin urmare, simpla distribuție a cardurilor de plată sau a serviciilor tehnice, cum ar fi simpla prelucrare și stocare de date, nu constituie o emitere.
- (30) Serviciul de acceptare constituie un lanț de operațiuni, de la inițierea tranzacției de plată cu cardul până la transferul de fonduri în contul de plăți al beneficiarului plății. În funcție de statul membru și de modelul de afaceri, serviciul de acceptare este organizat diferit. Prin urmare, prestatorul de servicii de plată care achită comisionul interbancar nu încheie întotdeauna un contract direct cu beneficiarul plății. Totuși, intermediarii care prestează o parte a serviciilor de acceptare fără a avea relații contractuale directe cu beneficiarii ar trebui să fie incluși în definiția acceptantului în temeiul prezentului regulament. Serviciul de acceptare se prestează indiferent dacă acceptantul deține sau nu fonduri în numele beneficiarului plății. Serviciile tehnice, precum simpla prelucrare și stocare de date sau operarea terminalelor, nu constituie o acceptare.
- (31) Este important să se asigure faptul că dispozițiile privind comisioanele interbancare ce urmează să fie plătite sau încasate de către prestatorii de servicii de plată nu sunt eludate prin fluxuri alternative de comisioane către emitenți. Pentru a evita acest lucru, „compensarea netă” a comisioanelor plătite sau încasate de către emitent, inclusiv a eventualelor comisioane pentru acordarea autorizațiilor, de la sau către o schemă de plată cu cardul, un acceptant sau orice alt intermediar ar trebui să fie considerată drept comision interbancar. La calcularea comisionului interbancar, pentru a verifica dacă există sau nu o eludare, ar trebui să se ia în considerare suma totală a plăților sau a stimulentele primite de către un emitent de la o schemă de plată cu cardul în ceea ce privește tranzacțiile reglementate, din care să se scadă comisioanele plătite de către emitent schemei de plată cu cardul. Plățile, stimulentele și comisioanele luate în considerare ar putea fi directe (și anume în funcție de volum sau în funcție de tranzacție) sau indirecte (inclusiv stimulentele de piață, bonusurile, rabaturile pentru atingerea anumitor volume ale tranzacțiilor). Atunci când se verifică dacă sunt eludate dispozițiile prezentului regulament, ar trebui să se țină cont, în special, de profiturile emitenților care rezultă din programe speciale desfășurate în comun de emitenți și schemele de plată cu cardul, precum și de veniturile din procesare, din acordarea licenței și alte comisioane care constituie venituri pentru schemele de plată cu cardul. După caz și dacă este însoțită de alte elemente obiective, emiterea de carduri de plată în țări terțe ar putea fi, de asemenea, luată în considerare atunci când se evaluează potențialul de eludare a prezentului regulament.
- (32) Consumatorii nu sunt în general conștienți de comisioanele plătite de comercianți pentru instrumentul de plată pe care îl utilizează. În același timp, o serie de practici de stimulare aplicate de către emitenți (cum ar fi vouchere de călătorie, bonusuri, rabaturi, refuzuri la plată, asigurări gratuite etc.) pot să îi orienteze pe consumatori către utilizarea instrumentelor de plată, generând astfel comisioane cu o valoare ridicată pentru emitenți. Pentru a contracara acest fenomen, măsurile care impun restricții privind comisioanele interbancare ar trebui să se aplice doar cardurilor de plată care au devenit produse de masă și pe care comercianților le este greu, în general, să le refuze, întrucât sunt emise și utilizate pe scară largă (și anume, cardurile de debit și de credit de consum). Pentru a favoriza funcționarea eficace a pieței în segmentele nereglementate ale sectorului și a limita transferul activităților dinspre segmentele reglementate ale sectorului către cele nereglementate, este necesar să se adopte o serie de măsuri, inclusiv privind separarea sistemului și a infrastructurii, orientarea plătitorului de către beneficiarul plății și acceptarea selectivă de instrumente de plată de către beneficiarul plății.

- (33) Separarea schemei de infrastructură ar trebui să permită tuturor entităților de prelucrare să fie în concurență pentru clienții schemelor. Întrucât costurile de procesare reprezintă o parte semnificativă din costul total de acceptare a cardurilor, este important ca această parte a lanțului valoric să fie deschisă concurenței efective. Pe baza separării sistemului și a infrastructurii, schemele de carduri și entitățile de prelucrare ar trebui să fie independente în ceea ce privește contabilitatea, organizarea și procesul de luare a deciziilor. Acestea nu ar trebui să facă discriminări, de exemplu prin acordarea reciprocă a unui tratament preferențial sau prin furnizarea reciprocă de informații privilegiate care nu sunt disponibile concurenților lor de pe respectivul segment de piață, prin impunerea respectării unor cerințe excesive privind informațiile de către concurenții lor de pe respectivul segment de piață, prin subvenționarea încrucișată a activităților lor în cauză sau prin mecanisme de guvernare comune. Astfel de practici discriminatorii contribuie la fragmentarea pieței, au un impact negativ asupra intrării pe piață a unor noi actori și împiedică apariția unor actori la nivelul întregii Uniuni, obstrucționând, prin urmare, finalizarea pieței interne în domeniul plăților cu cardul și plăților bazate pe card efectuate pe internet și de pe dispozitive mobile, în detrimentul comercianților, al întreprinderilor și al consumatorilor.
- (34) Regulile aplicate de schemele de plată cu cardul și practicile puse în aplicare de prestatorii de servicii de plată tind să mențină situația în care comercianții și consumatorii nu sunt conștienți de diferențele între comisioane și să reducă transparența pieței, de exemplu prin combinarea comisioanelor sau prin interzicerea posibilității comercianților de a alege o marcă de card mai ieftină pentru cardurile coetichetate (co-badged) sau de a-i orienta pe consumatori către utilizarea unor astfel de carduri mai ieftine. Chiar și atunci când comercianții sunt conștienți de diferențele de costuri, regulile aplicate de sistem îi împiedică adesea pe aceștia să ia măsuri pentru reducerea comisioanelor.
- (35) Instrumentele de plată presupun costuri diferite pentru beneficiarul plății, anumite instrumente fiind mai costisitoare decât altele. Cu excepția cazului în care un anumit instrument de plată este impus prin lege pentru anumite categorii de plăți sau nu poate fi refuzat din cauza statutului său de mijloc legal de plată, beneficiarul plății ar trebui, în conformitate cu Directiva 2007/64/CE, să aibă libertatea de a-i orienta pe plătitori către utilizarea unui anumit instrument de plată. În această privință, schemele de carduri și prestatorii de servicii de plată impun beneficiarilor plăților mai multe restricții, printre care se numără cele privind refuzarea de către beneficiarul plății a anumitor instrumente de plată pentru sume mici, furnizarea de informații către plătitor privind comisioanele suportate de beneficiarul plății pentru anumite instrumente de plată sau pentru limitarea impusă beneficiarului plății în privința numărului de case din magazinul său care acceptă anumite instrumente de plată. Aceste restricții ar trebui să fie eliminate.
- (36) În situațiile în care beneficiarul plății îl orientează pe plătitor către utilizarea unui anumit instrument de plată, beneficiarul plății nu ar trebui să perceapă nicio taxă de la plătitor pentru utilizarea instrumentelor de plată ale căror comisioane interbancare sunt reglementate de prezentul regulament, întrucât, în astfel de situații, avantajele aferente suprataxării sunt limitate, iar situația de pe piață devine complexă.
- (37) Regula privind acceptarea tuturor cardurilor este o dublă obligație impusă de emitenți și schemele de plată cu cardul beneficiarilor plăților pentru ca aceștia să accepte toate cardurile aceleiași mărci, oricare ar fi diferențele de costuri dintre aceste carduri (componenta „acceptarea tuturor produselor”) și oricare ar fi banca emitență a acestora (componenta „acceptarea tuturor emitenților”). Este în interesul consumatorului ca, pentru aceeași categorie de carduri, beneficiarii plăților să nu poată face nicio discriminare între emitenții sau titularii cardurilor și ca schemele de plată cu cardul și prestatorii de servicii de plată să poată impune beneficiarilor plăților o astfel de obligație. Prin urmare, elementul referitor la „acceptarea tuturor emitenților” din regula privind acceptarea tuturor cardurilor este o regulă care poate fi justificată în cadrul unei scheme de plată cu cardul, deoarece împiedică beneficiarii plății să facă discriminare între diferitele bănci care au emis un anumit card. Elementul „acceptarea tuturor produselor” este, în esență, o practică de legare care are ca efect legarea acceptării cardurilor cu comisioane scăzute de acceptarea cardurilor cu comisioane mari. Eliminarea componentei „acceptarea tuturor produselor” din regula privind acceptarea tuturor cardurilor ar permite comercianților să limiteze posibilitatea de alegere a cardurilor de plată pe care le oferă doar la cele cu costuri (mai) reduse, demers care ar fi, de asemenea, în beneficiul consumatorilor prin reducerea costurilor comercianților. În această situație, comercianții care acceptă carduri de debit nu ar fi obligați să accepte și carduri de credit, iar cei care acceptă carduri de credit nu ar fi constrânși să accepte carduri comerciale. Cu toate acestea, pentru protecția consumatorilor și a capacității consumatorilor de a utiliza carduri de plată cât mai des posibil, comercianții ar trebui să aibă obligația de a accepta cardurile care fac obiectul aceluiași comision interbancar reglementat numai dacă sunt emise în cadrul aceleiași mărci și fac parte din aceeași categorie (carduri preplătite, carduri de debit sau de credit). O astfel de limitare ar avea drept rezultat, de asemenea, creșterea competitivității pentru cardurile cu comisioane interbancare care nu sunt reglementate în temeiul prezentului regulament, întrucât comercianții ar avea o mai mare putere de negociere în ceea ce privește condițiile de acceptare a cardurilor respective. Aceste restricții ar trebui să fie limitate și considerate acceptabile numai pentru a spori protecția consumatorilor, oferind acestora un nivel adecvat de certitudine cu privire la acceptarea de către comercianți a cardurilor lor de plată.

- (38) O distincție clară între cardurile de consum și cardurile comerciale ar trebui să fie asigurată de prestatorii de servicii de plată atât la nivel tehnic, cât și comercial. Este important, prin urmare, să fie definite cardurile comerciale drept instrumente de plată utilizate numai pentru cheltuieli profesionale, percepute direct în contul întreprinderii sau al entității din sectorul public sau al persoanei fizice care desfășoară activități independente.
- (39) Beneficiarii plăților și plătorii ar trebui să dispună de mijloace pentru identificarea diferitelor categorii de carduri. Prin urmare, diferitele mărci și categorii ar trebui să fie identificabile prin mijloace electronice, iar în cazul instrumentelor de plată pe bază de card nou-emise, acestea ar trebui să fie vizibile pe dispozitiv. În plus, plătorul ar trebui să fie informat cu privire la acceptarea instrumentului său (instrumentelor sale) de plată la un anumit punct de vânzare. Este necesar ca orice limitare privind utilizarea unei anumite mărci să fie anunțată plătorului de către beneficiarul plății în același timp și în aceleași condiții ca și informația referitoare la acceptarea unei anumite mărci.
- (40) Pentru a asigura o concurență efectivă între mărci, este important ca aplicația de plată să fie aleasă de utilizatori, nu impusă de piața din aval, care include schemele de carduri de plată, prestatorii de servicii de plată sau entitățile de procesare. Un astfel de acord nu ar trebui să îi împiedice pe plătorii și pe beneficiarii să seteze o opțiune automată pentru aplicație, dacă acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic, cu condiția ca această opțiune să poată fi schimbată pentru fiecare tranzacție.
- (41) În vederea asigurării posibilității de exercitare a unei căi de atac în cazul în care prezentul regulament a fost aplicat incorect sau în cazul apariției unor litigii între utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii de servicii de plată, statele membre ar trebui să instituie proceduri extrajudiciare adecvate și eficiente de contestare și de introducere a unor căi de atac sau să ia măsuri echivalente. Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și ar trebui să se asigure că sancțiunile respective sunt eficiente, proporționale și cu efect de descurajare și că acestea sunt aplicate.
- (42) Comisia ar trebui să prezinte un raport care să studieze diversele efecte ale prezentului regulament asupra funcționării pieței. Este necesar ca Comisia să aibă posibilitatea de a colecta informațiile necesare pentru a redacta acest raport și ca autoritățile competente să coopereze îndeaproape cu Comisia pentru colectarea de date.
- (43) Deoarece obiectivele prezentului regulament de stabilire a unor cerințe uniforme referitoare la tranzacțiile de plată cu cardul și la plățile bazate pe card efectuate pe internet și pe dispozitive mobile nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre, dar, având în vedere amploarea acestora, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (44) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, mai ales dreptul la o cale de atac eficientă sau la un proces echitabil, libertatea de a desfășura o activitate comercială, protecția consumatorilor, și trebuie aplicat în conformitate cu aceste drepturi și principii,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește cerințe uniforme tehnice și comerciale aplicabile tranzacțiilor de plată cu cardul efectuate în Uniune, în cazul în care atât prestatorul de servicii de plată al plătorului, cât și cel al beneficiarului plății se situează în Uniune.
- (2) Prezentul regulament nu se aplică serviciilor bazate pe instrumente de plată specifice care pot fi utilizate numai într-un mod limitat, care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:
- (a) instrumente care îi permit titularului să achiziționeze bunuri sau servicii numai în incintele emitentului sau în cadrul unei rețele limitate de prestatori de servicii în temeiul unui acord comercial direct cu un emitent profesionist;
- (b) instrumente care pot fi utilizate numai pentru achiziționarea unei game foarte limitate de bunuri sau servicii;
- (c) instrumente valabile numai într-un singur stat membru, furnizate la solicitarea unei întreprinderi sau a unei entități din sectorul public, și reglementate de o autoritate publică națională sau regională în anumite scopuri sociale sau fiscale specifice pentru a achiziționa bunuri sau servicii specifice de la furnizori care au un acord comercial cu emitentul.

- (3) Capitolul II nu se aplică în cazul:
- (a) tranzacțiilor cu carduri comerciale;
 - (b) retragerilor de numerar de la bancomate sau de la ghișeul unui prestator de servicii de plată; și
 - (c) tranzacțiilor cu carduri de plată emise de scheme tripartite de plată cu cardul.
- (4) Articolul 7 nu se aplică schemelor tripartite de plată cu cardul.
- (5) Atunci când o schemă tripartită de plată cu cardul acordă o licență altor prestatori de servicii de plată pentru emiterea de instrumente de plată cu cardul sau acceptarea tranzacțiilor de plată cu cardul, sau pentru ambele operațiuni, sau emite instrumente de plată cu cardul împreună cu un partener de comarcare sau prin intermediul unui agent, acesta este considerat ca fiind o schemă cvadripartită de plată cu cardul. Cu toate acestea, până la 9 decembrie 2018 în ceea ce privește operațiunile de plată interne, o astfel de schemă tripartită de plată cu cardul poate fi exceptată de la obligațiile stabilite în temeiul capitolului II, cu condiția ca tranzacțiile de plată cu cardul efectuate într-un stat membru în temeiul unei astfel de scheme tripartite de plată cu cardul să nu depășească anual 3 % din valoarea tuturor tranzacțiilor de plată cu cardul efectuate în respectivul stat membru.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „acceptant” înseamnă un prestator de servicii de plată care încheie un contract cu un beneficiar al plății privind acceptarea și prelucrarea tranzacțiilor de plată cu cardul, care duc la transferul fondurilor către beneficiar;
2. „emitent” înseamnă un prestator de servicii de plată care încheie un contract conform căruia îi furnizează plătitorului un instrument de plată pentru a iniția și a prelucra tranzacțiile de plată cu cardul ale plătitorului;
3. „consumator” înseamnă o persoană fizică care, în cadrul contractelor de servicii de plată care fac obiectul prezentului regulament, acționează în alte scopuri decât cele legate de activitatea sa comercială, de afaceri sau profesională;
4. „tranzacție cu card de debit” înseamnă o tranzacție de plată cu cardul, inclusiv cu carduri preplătite, care nu este o tranzacție cu card de credit;
5. „tranzacție cu card de credit” înseamnă o tranzacție de plată cu cardul în cadrul căreia valoarea tranzacției se debitează integral sau parțial din contul plătitorului, la o anumită dată din luna calendaristică convenită în prealabil, în conformitate cu o facilitate de credit prestabilă, cu sau fără dobândă;
6. „card comercial” înseamnă orice instrument de plată cu cardul emis unor întreprinderi, unor entități din sectorul public sau unor persoane fizice care desfășoară activități independente, a cărui utilizare se limitează la cheltuieli profesionale atunci când plățile efectuate cu aceste carduri sunt percepute, în mod direct, în contul întreprinderii, al entității din sectorul public sau al persoanei fizice care desfășoară activități independente;
7. „tranzacție de plată cu cardul” înseamnă un serviciu bazat pe infrastructura unei scheme de plată cu cardul și pe reguli comerciale pentru efectuarea unei tranzacții de plată prin intermediul oricărui card, dispozitiv de telecomunicații, digital sau informatic ori software, care are drept rezultat o tranzacție de plată cu cardul de debit sau de credit. Nu constituie tranzacții de plată cu cardul tranzacțiile bazate pe alte tipuri de servicii de plată;
8. „tranzacție de plată transfrontalieră” înseamnă o tranzacție de plată cu cardul în cadrul căreia emitentul și acceptantul se situează în state membre diferite sau în care instrumentul de plată cu cardul este emis de un emitent situat într-un stat membru diferit de cel al punctului de vânzare;
9. „tranzacție de plată internă” înseamnă orice tranzacție de plată pe bază de card care nu este o tranzacție de plată transfrontalieră;
10. „comision interbancar” înseamnă un comision plătit pentru fiecare tranzacție directă sau indirectă (prin intermediul unei terțe părți) între emitentul și acceptantul implicați într-o tranzacție de plată cu cardul. Compensarea netă sau altă remunerație convenită face parte din comisionul interbancar;
11. „compensare netă” înseamnă cuantumul total net al plăților, rabaturilor sau stimulentele primite de către un emitent de la schema de plată cu cardul, de la acceptant sau de la orice alt intermediar în legătură cu tranzacții de plată cu cardul sau activități conexe;

12. „comision de servicii perceput comercianților” înseamnă un comision plătit acceptantului de către beneficiarul plății în legătură cu tranzacții de plată cu cardul;
13. „beneficiar al plății” înseamnă o persoană fizică sau juridică căreia îi sunt destinate fondurile care au făcut obiectul unei tranzacții de plată;
14. „plătitor” înseamnă o persoană fizică sau juridică titulară a unui cont de plăți, care autorizează un ordin de plată din contul de plăți respectiv sau, în absența unui cont de plăți, o persoană fizică sau juridică care emite un ordin de plată;
15. „card de plată” înseamnă o categorie de instrumente de plată care permite plătitorului să inițieze o tranzacție cu card de debit sau de credit;
16. „schemă de plată cu cardul” înseamnă un set unic de reguli, practici, standarde și/sau orientări de punere în aplicare privind executarea tranzacțiilor de plată cu cardul care este separat de orice infrastructură sau sistem de plată care asigură funcționarea sa și care include orice organism decizional, organizație sau entitate anume răspunzătoare pentru funcționarea schemei;
17. „schemă cvadripartită de plată cu cardul” înseamnă o schemă de plată cu cardul în care tranzacțiile de plată cu cardul se execută din contul de plăți al unui plătitor către contul de plăți al unui beneficiar al plății prin intermediul schemei, al emitentului (din partea plătitorului) și al acceptantului (din partea beneficiarului plății);
18. „schemă tripartită de plată cu cardul” înseamnă o schemă de plată cu cardul în care sistemul însuși prestează servicii de acceptare și de emiteră și tranzacțiile de plată cu cardul sunt efectuate din contul de plăți al unui plătitor către contul de plăți al unui beneficiar al plății din cadrul schemei. Atunci când o schemă tripartită de plată cu cardul acordă o licență altor prestatori de servicii de plată pentru emiterea instrumentelor de plată cu cardul sau acceptarea tranzacțiilor de plată cu cardul sau pentru ambele operațiuni, sau emite instrumente de plată cu cardul împreună cu un partener de comarcare sau prin intermediul unui agent, aceasta este considerată ca fiind o schemă cvadripartită de plată cu cardul;
19. „instrument de plată” înseamnă orice dispozitiv(e) personalizat(e) și/sau orice serie de proceduri convenite între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul serviciilor de plată și utilizat pentru a iniția un ordin de plată;
20. „instrument de plată cu cardul” înseamnă orice instrument de plată, inclusiv un card, telefon mobil, calculator sau orice alt dispozitiv tehnologic care conține o aplicație de plată adecvată care permite plătitorului să inițieze o tranzacție de plată cu cardul care nu este nici un transfer de credit, nici o debitare directă, astfel cum sunt definite la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012;
21. „aplicație de plată” înseamnă un software sau un program echivalent încărcat pe un dispozitiv care permite inițierea tranzacțiilor de plată cu cardul și emiterea de ordine de plată de către plătitor;
22. „cont de plăți” înseamnă un cont deținut în numele unuia sau al mai multor utilizatori ai serviciilor de plată și care este folosit pentru executarea tranzacțiilor de plată, inclusiv prin intermediul unui cont special pentru monedă electronică astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
23. „ordin de plată” înseamnă orice dispoziție a plătitorului către prestatorul său de servicii de plată prin care se solicită executarea unei tranzacții de plată;
24. „prestator de servicii de plată” înseamnă orice persoană fizică sau juridică autorizată să furnizeze serviciile de plată enumerate în anexa la Directiva 2007/64/CE sau recunoscută ca emitent de monedă electronică în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2009/110/CE. Un prestator de servicii de plată poate să fie un emitent sau un acceptant ori poate avea ambele calități;
25. „utilizator al serviciilor de plată” înseamnă o persoană fizică sau juridică care folosește un serviciu de plată în calitate de plătitor, de beneficiar al plății sau în ambele calități;
26. „tranzacție de plată” înseamnă acțiunea de transferare de fonduri, inițiată de plătitor sau în numele acestuia ori de beneficiarul plății, indiferent de eventualele obligații subiacente existente între plătitor și beneficiarul plății;
27. „prelucrare” înseamnă prestarea serviciilor de prelucrare a tranzacțiilor de plată, prin efectuarea acțiunilor necesare pentru gestionarea unei dispoziții de plată între acceptant și emitent;
28. „entitate de prelucrare” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care furnizează servicii de prelucrare a tranzacțiilor de plată;

⁽¹⁾ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudentială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

29. „punct de vânzare” înseamnă adresa spațiului fizic al unui comerciant la care se inițiază tranzacția de plată. Cu toate acestea:
- (a) în cazul vânzărilor la distanță și al contractelor la distanță (comerț electronic), astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE, punctul de vânzare este adresa sediului comercial fix unde își desfășoară activitatea comerciantul, indiferent de locația site-ului sau a serverului, și prin intermediul căreia este inițiată tranzacția de plată;
 - (b) în cazul în care comerciantul nu are un sediu comercial fix, punctul de vânzare este adresa pentru care comerciantul deține o licență comercială valabilă și prin intermediul căreia este inițiată tranzacția de plată;
 - (c) în cazul în care comerciantul nu are un sediu comercial fix și nu deține o licență comercială valabilă, punctul de vânzare este adresa de corespondență pentru plata taxelor aferente activității sale comerciale și prin intermediul căreia este inițiată tranzacția de plată;
30. „marcă de plată” înseamnă orice denumire, termen, semn, simbol sau o combinație a acestora în formă materială sau digitală, capabilă să desemneze schema de plată cu cardul în care sunt efectuate tranzacțiile de plată cu cardul;
31. „coetichetare (co-badging)” înseamnă includerea a două sau a mai multe mărci de plată sau aplicații de plată ale aceleiași mărci pe același instrument de plată cu cardul;
32. „comarcare (co-branding)” înseamnă includerea a cel puțin unei mărci de plată și a cel puțin unei mărci, alta decât de plată, pe același instrument de plată cu cardul;
33. „card de debit” înseamnă o categorie de instrumente de plată care permite plătitorului să inițieze o tranzacție cu card de debit, cu excepția celor cu carduri preplătite;
34. „card de credit” înseamnă o categorie de instrumente de plată care permite plătitorului să inițieze o tranzacție cu card de credit;
35. „card preplătit” înseamnă o categorie de instrumente de plată pe care se stochează monedă electronică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2009/110/CE.

CAPITOLUL II

COMISIOANE INTERBANCARE

Articolul 3

Comisioanele interbancare pentru tranzacțiile cu cardul de debit de consum

- (1) Prestatorii de servicii de plată nu oferă și nici nu solicită un comision interbancar per tranzacție mai mare de 0,2 % din valoarea tranzacției pentru orice tranzacție cu card de debit.
- (2) Pentru tranzacțiile interne cu cardul de debit, statele membre pot fie:
- (a) să definească un plafon al comisionului interbancar procentual per tranzacție mai scăzut decât cel prevăzut la alineatul (1) și să impună un quantum maxim fix al comisionului ca limită a cuantumului comisionului care rezultă din rata procentuală aplicabilă; fie
 - (b) să permită prestatorilor de servicii de plată să aplice un comision interbancar per tranzacție care să nu depășească 0,05 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, valoarea corespunzătoare în moneda națională la 8 iunie 2015, care va fi revizuită o dată la cinci ani sau ori de câte ori există o variație semnificativă a cursului de schimb. De asemenea, comisionul interbancar per tranzacție poate fi combinat cu o rată procentuală maximă de cel mult 0,2 %, cu condiția ca suma comisioanelor interbancare ale schemei de plată cu cardul să nu depășească niciodată 0,2 % din valoarea de tranzacție anuală totală a tranzacțiilor interne cu cardul de debit din cadrul fiecărei scheme de plată cu cardul.
- (3) Până la 9 decembrie 2020, în legătură cu tranzacțiile interne cu cardul de debit, statele membre pot permite prestatorilor de servicii de plată să aplice un comision interbancar bazat pe o medie ponderată care să nu depășească echivalentul a 0,2 % din valoarea de tranzacție medie anuală a tuturor tranzacțiilor interne cu cardul de debit din cadrul fiecărei scheme de plată cu cardul. Statele membre pot defini un plafon mai scăzut al comisionului interbancar bazat pe o medie ponderată care să se aplice tuturor tranzacțiilor interne cu cardul de debit.
- (4) Valorile de tranzacție anuale menționate la alineatele (2) și (3) se calculează de la data de 1 ianuarie și până la data de 31 decembrie și se aplică începând de la data de 1 aprilie a anului următor. Perioada de referință pentru primul calcul al acestei valori începe cu 15 luni calendaristice înainte de data aplicării alineatelor (2) și (3) și se încheie cu trei luni calendaristice înainte de data respectivă.

(5) Prin solicitare scrisă, autoritățile competente menționate la articolul 13 impun schemelor de plată cu cardul și prestatorilor de servicii de plată să furnizeze toate informațiile necesare pentru verificarea aplicării corecte a alineatelor (3) și (4) din prezentul articol. Aceste informații sunt transmise autorității competente înainte de data de 1 martie a anului următor perioadei de referință menționate în prima teză din alineatul (4). Orice alte informații care permit autorităților competente să verifice respectarea dispozițiilor din prezentul capitol se trimit autorităților competente, la cererea scrisă a acestora, în termenul stabilit. Autoritățile competente pot solicita ca astfel de informații să fie certificate de un auditor independent.

Articolul 4

Comisioanele interbancare pentru tranzacțiile cu cardul de credit de consum

Prestatorii de servicii de plată nu oferă și nici nu solicită un comision interbancar per tranzacție mai mare de 0,3 % din valoarea tranzacției pentru nicio tranzacție cu cardul de credit. Pentru tranzacțiile interne cu cardul de credit, statele membre pot defini un plafon mai mic pentru comisionul interbancar per tranzacție.

Articolul 5

Interzicerea eludării

În sensul aplicării plafoanelor menționate la articolele 3 și 4, orice remunerație convenită, inclusiv compensația netă, cu un obiect sau efect echivalent al comisionului interbancar, primită de emitent de la o schemă de plată cu cardul, de la acceptant sau de la orice alt intermediar în legătură cu tranzacții de plată sau activități conexe, este considerată ca făcând parte din comisionul interbancar.

CAPITOLUL III

REGULI COMERCIALE

Articolul 6

Acordarea de licențe

(1) Se interzice orice restricție teritorială în cadrul Uniunii sau orice regulă cu efect echivalent din acordurile pentru acordarea licenței sau din regulile schemelor de plată cu cardul în scopul emiterii de carduri de plată sau al acceptării tranzacțiilor de plată cu cardul.

(2) Se interzice orice cerință sau obligație de a obține o licență sau o autorizație specifică unei țări pentru a desfășura activități la nivel transfrontalier sau orice regulă cu efect echivalent din acordurile pentru acordarea licenței sau din regulile schemelor de plată cu cardul în scopul emiterii de carduri de plată sau al acceptării tranzacțiilor de plată cu cardul.

Articolul 7

Separarea schemei de plată cu cardul și a entităților de prelucrare

- (1) Schemele de plată cu cardul și entitățile de prelucrare:
- sunt independente în ceea ce privește contabilitatea, organizarea și procesele de luare a deciziilor;
 - nu prezintă prețurile pentru schemele de plată cu cardul și activitățile de prelucrare în mod grupat și nu subvenționează încrucișat astfel de activități;
 - nu fac niciun fel de discriminare între filialele lor sau între acționari, pe de o parte, și utilizatorii schemelor de plată cu cardul și alți parteneri contractuali, pe de altă parte, și, în special, nu condiționează în niciun fel prestarea vreunui serviciu pe care îl oferă de acceptarea de către partenerul contractual a oricărui alt serviciu pe care îl oferă.
- (2) Autoritatea competentă a statului membru în care se află sediul social al sistemului poate impune unei scheme de plată cu cardul să furnizeze un raport independent care să certifice respectarea de către aceasta a alineatului (1).
- (3) Schemele de plată cu cardul oferă posibilitatea ca mesajele de autorizare și de compensare ale fiecăreia dintre tranzacțiile de plată cu cardul să fie separate și prelucrate de entități de prelucrare diferite.
- (4) Este interzisă orice discriminare teritorială în regulile de prelucrare operate de schemele de plată cu cardul.

(5) Entitățile de prelucrare din Uniune se asigură că sistemul lor este interoperabil din punct de vedere tehnic cu alte sisteme ale entităților de prelucrare din Uniune prin utilizarea de standarde elaborate de organisme de standardizare internaționale sau europene. În plus, schemele de plată cu cardul nu adoptă și nici nu aplică reguli comerciale care să limiteze interoperabilitatea cu alte entități de prelucrare din Uniune.

(6) După consultarea unui comitet consultativ conform articolului 41 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, Autoritatea Bancară Europeană (ABE) poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care se stabilesc cerințele care trebuie respectate de schemele de plată cu cardul și de entitățile de prelucrare pentru a asigura aplicarea alineatului (1) litera (a) din prezentul articol.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 9 decembrie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf din prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 8

Coetichetare și alegerea mărcii de plată sau a aplicației de plată

(1) Se interzice orice regulă a unei scheme de plată cu cardul și orice regulă din acordurile pentru acordarea licenței sau orice măsură cu efect echivalent care constituie un obstacol pentru un emitent sau care îl împiedică pe acesta să cupleze două sau mai multe mărci de plată sau aplicații de plată diferite pe un instrument de plată cu cardul.

(2) La încheierea unui acord contractual cu un prestator de servicii de plată, consumatorul poate solicita să dețină două sau mai multe mărci de plată diferite pe un instrument de plată cu cardul, cu condiția ca un astfel de serviciu să fie oferit de prestatorul de servicii de plată. Într-un termen rezonabil premergător semnării contractului, prestatorul de servicii de plată furnizează consumatorului informații clare și obiective cu privire la toate mărcile de plată disponibile și cu privire la caracteristicile acestora, inclusiv cu privire la funcționalitatea, costul și securitatea acestora.

(3) Orice diferență de tratament al emitenților sau al acceptanților în regulile sistemelor și în regulile din acordurile pentru acordarea licenței în ceea ce privește coetichetarea diferitelor mărci de plată sau aplicații de plată pe un instrument de plată cu cardul se justifică în mod obiectiv și este nediscriminatorie.

(4) Schemele de plată cu cardul nu impun cerințe de raportare, obligații de plată a unor comisioane sau obligații similare cu același obiect sau efect prestatorilor de servicii de plată emitenți și acceptanți pentru tranzacțiile efectuate cu orice dispozitiv pe care marca de plată a acestora este prezentă în ceea ce privește tranzacțiile pentru care schema lor nu este utilizată.

(5) Orice principiu de rutare sau orice măsură echivalentă care are drept obiectiv direcționarea tranzacțiilor printr-un anumit canal sau proces și alte standarde și cerințe tehnice și de siguranță referitoare la gestionarea a două sau a mai multe mărci de plată și aplicații de plată diferite pe un instrument de plată cu cardul este nediscriminatorie și se aplică în mod nediscriminatoriu.

(6) Schemele de plată cu cardul, emitenții, acceptanții, entitățile de prelucrare și alți prestatori de servicii tehnice nu inserează mecanisme automate, software sau dispozitive în instrumentul de plată sau echipamentul instalat la punctul de vânzare care limitează posibilitatea de alegere a mărcii de plată sau a aplicației de plată, sau a ambelor, de către plătitor sau de către beneficiarul plății atunci când utilizează un instrument de plată coetichetat.

Beneficiarii plăților își păstrează opțiunea de a instala mecanisme automate pe echipamentele utilizate la punctul de vânzare care selectează cu prioritate o anumită marcă de plată sau o anumită aplicație de plată, dar beneficiarii plăților nu împiedică plătitorul să anuleze o astfel de selectare prioritară automată făcută de beneficiarul plății pe echipamentul său pentru categoriile de carduri sau de instrumente de plată conexe acceptate de către beneficiarul plății.

Articolul 9

Diferențierea comisioanelor

(1) Acceptanții oferă și facturează beneficiarului plății comisioane de servicii percepute comercianților, specificate individual pentru diferite categorii și diferite mărci de carduri de plată cu niveluri diferite ale comisioanelor interbancare, cu excepția cazului în care beneficiarii plăților solicită în scris acceptantului să le perceapă comisioane de servicii nediferențiate.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

(2) Accepțanții includ, în acordurile lor cu beneficiarii plății, informații care precizează în mod individual cuantumul comisioanelor de servicii percepute comercianților, al comisioanelor interbancare și al comisioanelor de sistem aplicabile pentru fiecare categorie și marcă de carduri de plată, cu excepția cazului în care beneficiarul plății face ulterior o solicitare diferită în scris.

Articolul 10

Regula privind acceptarea tuturor cardurilor

(1) Schemele de plată cu cardul și prestatorii de servicii de plată nu aplică nicio regulă care să îi oblige pe beneficiarii plății care acceptă un instrument de plată cu cardul emis de un emitent să accepte și alte instrumente de plată cu cardul emise în cadrul aceleiași scheme de plată cu cardul.

(2) Alineatul (1) nu se aplică instrumentelor de plată cu cardul ale consumatorilor aparținând aceleiași mărci și aceleiași categorii de carduri preplătite, carduri de debit sau de credit care fac obiectul comisioanelor interbancare din capitolul II din prezentul regulament.

(3) Alineatul (1) nu aduce atingere posibilității pe care o au schemele de plată cu cardul și prestatorii de servicii de plată de a prevedea că nu se pot refuza cardurile pe baza identității emitentului sau a titularului cardului.

(4) Beneficiarii plăților care decid să nu accepte toate cardurile sau alte instrumente de plată ale unei scheme de plată cu cardul îi informează cu privire la aceasta pe consumatori în mod clar și neechivoc, în același timp în care le comunică informații cu privire la acceptarea altor carduri și instrumente de plată ale schemei de plată cu cardul. Informațiile respective sunt afișate în mod vizibil la intrarea în magazin și la casă.

În cazul vânzărilor la distanță, aceste informații sunt afișate pe site-ul internet al beneficiarului plăților ori pe orice alt suport electronic sau mobil utilizat. Informațiile sunt furnizate plătitorului în timp util și înainte ca plătitorul să încheie un contract de cumpărare cu beneficiarul plății.

(5) Emitenții se asigură că instrumentele lor de plată sunt identificabile electronic și, în cazul instrumentelor de plată cu cardul nou-emise, că sunt, de asemenea, identificabile în mod vizibil, astfel încât beneficiarii plății și plătitorii să poată identifica în mod neechivoc ce mărci și ce categorii de carduri preplătite, carduri de debit, carduri de credit sau carduri comerciale sunt alese de către plătitor.

Articolul 11

Reguli privind orientarea clienților

(1) Se interzice orice regulă din acordurile pentru acordarea licenței, oricare dintre regulile sistemului aplicate de schemele de plată cu cardul și orice regulă din acordurile încheiate între prestatorii de servicii de plată acceptanți ai cardurilor și beneficiarii plății care îi împiedică pe beneficiarii plăților să îi orienteze pe consumatori către utilizarea oricărui instrument de plată pe care beneficiarii respectivi îl preferă. Această interdicție se referă, de asemenea, la orice regulă care interzice beneficiarilor plăților să privilegieze în mai mare măsură instrumentele de plată cu cardul ale unei anumite scheme de plată cu cardul, în raport cu cele ale altor scheme.

(2) Se interzice orice regulă din acordurile pentru acordarea licenței, oricare dintre regulile sistemului aplicate de schemele de plată cu cardul și orice regulă din acordurile încheiate între acceptanți și beneficiarii plății care îi împiedică pe beneficiarii plăților să îi informeze pe plătitori cu privire la comisioanele interbancare și comisioanele de servicii percepute comercianților.

(3) Alineatele (1) și (2) din prezentul articol nu aduc atingere regulilor privind taxele, reducerile sau alte mecanisme de orientare prevăzute în Directiva 2007/64/CE și în Directiva 2011/83/UE.

Articolul 12

Informarea beneficiarului plății cu privire la tranzacțiile individuale de plată cu cardul

(1) După executarea unei tranzacții individuale de plată cu cardul, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății îi furnizează acestuia următoarele informații:

- (a) referința care îi permite beneficiarului plății să identifice tranzacția de plată cu cardul;
- (b) valoarea tranzacției de plată în moneda în care este creditat contul de plăți al beneficiarului plății;
- (c) valoarea oricăror comisioane pentru tranzacția de plată cu cardul, indicând separat comisionul de servicii perceput comercianților și valoarea comisionului interbancar.

Cu acordul prealabil și explicit al beneficiarului plății, informațiile menționate la primul paragraf pot fi grupate în funcție de marcă, aplicație, categorii de instrumente de plată și rate ale comisioanelor interbancare aplicabile operațiunii.

(2) Contractele încheiate între acceptanți și beneficiarii plății pot cuprinde o dispoziție conform căreia informațiile menționate la alineatul (1) primul paragraf sunt furnizate sau puse la dispoziție periodic, cel puțin o dată pe lună, și în forma convenită, care permite beneficiarilor plății să stocheze și să reproducă informațiile fără a le modifica.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 13

Autorități competente

- (1) Statele membre desemnează autoritățile competente care sunt împuternicite să asigure punerea în aplicare a prezentului regulament și cărora le sunt acordate competențe de investigare și de punere în aplicare.
- (2) Statele membre pot desemna organisme existente să acționeze în calitate de autorități competente.
- (3) Statele membre pot desemna una sau mai multe autorități competente.
- (4) Statele membre informează Comisia cu privire la autoritățile competente respective până la 9 iunie 2016. Acestea transmit fără întârziere Comisiei o notificare cu privire la orice modificare ulterioară care are legătură cu autoritățile respective.
- (5) Autoritățile competente desemnate menționate la alineatul (1) dispun de resurse corespunzătoare pentru îndeplinirea îndatoririlor lor.
- (6) Statele membre solicită autorităților competente să monitorizeze cu eficacitate conformitatea cu prezentul regulament, inclusiv să contracareze încercările prestatorilor de servicii de plată de a eluda prezentul regulament, și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea acestuia.

Articolul 14

Sancțiuni

- (1) Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora.
- (2) Statele membre notifică dispozițiile respective Comisiei până la 9 iunie 2016 și îi comunică de îndată orice modificări ulterioare aduse acestora.

Articolul 15

Soluționarea litigiilor, proceduri extrajudiciare de contestare și de introducere a unor căi de atac

- (1) Statele membre asigură și promovează proceduri extrajudiciare adecvate și eficiente de contestare și de introducere a unor căi de atac sau iau măsuri echivalente pentru soluționarea litigiilor care decurg din prezentul regulament între beneficiarii plăților și prestatorii lor de servicii de plată. În acest sens, statele membre desemnează organisme existente, dacă este cazul, sau instituie organisme noi. Organismele sunt independente față de părți.
- (2) Statele membre informează Comisia cu privire la organismele respective până la 9 iunie 2017. Statele membre transmit fără întârziere Comisiei o notificare a oricărei modificări ulterioare care are legătură cu organismele respective.

Articolul 16

Cardurile universale

- (1) În sensul prezentului regulament, în ceea ce privește tranzacțiile de plată interne care nu sunt diferențiate de schema de plată cu cardul drept tranzacții cu cardul de debit sau de credit, se aplică dispozițiile privind tranzacțiile cu carduri de debit sau de credit.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), până la 9 decembrie 2016, statele membre pot defini o cotă care să nu depășească 30 % din tranzacțiile de plată interne menționate la alineatul (1) din prezentul articol, care sunt considerate ca fiind echivalente tranzacțiilor cu carduri de credit cărora li se aplică plafonul comisionului interbancar stabilit la articolul 4.

Articolul 17

Clauza de revizuire

Până la 9 iunie 2019, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament. Raportul Comisiei analizează, în special, caracterul adecvat al nivelurilor comisioanelor interbancare și mecanismele de orientare, cum ar fi comisioanele, ținând seama de gradul de utilizare și de costurile aferente diferitelor mijloace de plată și de măsura în care au intrat pe piață noi actori, noi tehnologii și modele de afaceri inovatoare. Evaluarea ia în considerare, în special:

- (a) evoluția comisioanelor percepute plătitorilor;
- (b) nivelul concurenței între furnizorii de carduri de plată și schemele de plată cu cardul;
- (c) efectele asupra costurilor pentru plătitor și pentru beneficiarul plății;
- (d) gradul de repercutare a reducerii nivelurilor comisioanelor interbancare asupra comercianților;
- (e) cerințele de natură tehnică și implicațiile acestora pentru toate părțile interesate;
- (f) efectele coetichetării asupra facilității în utilizare, în special pentru utilizatorii vârstnici și pentru utilizatorii cei mai vulnerabili;
- (g) efectul asupra pieței al excluderii cardurilor comerciale de la capitolul II, comparând situația din acele state membre în care suprataxarea este interzisă cu situația din statele membre în care aceasta este permisă;
- (h) efectul asupra pieței al dispozițiilor speciale privind comisioanele interbancare pentru operațiunile interne cu cardul de debit;
- (i) dezvoltarea acceptării transfrontaliere și efectele acesteia asupra pieței unice, comparând situația cardurilor cu comisioane plafonate cu cea a cardurilor ale căror comisioane nu sunt limitate, pentru a lua în considerare posibilitatea de a clarifica ce comision interbancar se aplică acceptării transfrontaliere;
- (j) aplicarea în practică a regulilor privind separarea dintre schema de plată cu cardul și prelucrare, precum și necesitatea de a reconsidera separarea juridică;
- (k) eventuala necesitate, în funcție de efectul articolului 3 alineatul (1) asupra valorii reale a comisioanelor interbancare pentru tranzacțiile cu carduri de debit cu valoare medie și ridicată, de a revizui respectivul alineat prevăzând că plafonul ar trebui să fie limitat la cuantumul cel mai mic dintre 0,07 EUR și 0,2 % din valoarea tranzacției.

Raportul Comisiei este urmat, dacă este necesar, de o propunere legislativă care poate include o revizuire propusă a plafonului maxim al comisioanelor interbancare.

Articolul 18

Intrarea în vigoare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Se aplică de la 8 iunie 2015, cu excepția articolelor 3, 4, 6 și 12, care se aplică de la 9 decembrie 2015, și a articolelor 7, 8, 9 și 10, care se aplică de la 9 iunie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 29 aprilie 2015.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA